

KLAGANDE

Norsk Hydro Olje Aktiebolag, 556003-7912, Box 27325, 102 54 Stockholm

Ombud:

1. Advokat **BB** , Advokatfirman Södermark, Box 14055,
104 40 Stockholm
2. Jur.kand. **TP** , Advokatfirman Södermark, Box 14055,
104 40 Stockholm

MOTPART

Miljö- och hälsoskyddsnämnden, Umeå kommun, 901 84 Umeå

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Västerbottens läns beslut 2006-04-26 i ärende dnr 505-2447-2006,
se bilaga 1

SAKEN

Tillsynsavgift

DOMSLUT

Miljödomstolen upphäver länsstyrelsens beslut och ändrar Miljö- och hälsoskydds-
nämndens i Umeå kommun beslut den 24 januari 2006, dnr 2004-0151, på så sätt att
avgiften för av Miljö- och hälsoskyddsnämnden nedlagd tillsyn avseende 10 kap.
miljöbalken på fastigheten Umeå Täfteå 34:1 för Norsk Hydro Olje Aktiebolag
bestäms till tretusentvåhundra (3 200) kr.

YRKANDE

Norsk Hydro Olje Aktiebolag (Norsk Hydro) har yrkat att miljödomstolen, med ändring av länsstyrelsens beslut, undanröjer Miljö- och hälsoskyddsnämndens i Umeå kommun beslut den 24 januari 2006, diarienummer 2004-0151.

UTVECKLANDE AV TALAN

Till stöd för sin talan har Norsk Hydro anfört i huvudsak följande.

Nämnden har saknat lagligt stöd för att ålägga Norsk Hydro avgiften om 6 400 kr. Dessutom bestrider Norsk Hydro att bolaget ska anses ingå i den primära ansvars-kretsen för efterbehandling av förorenat området efter den nedlagda bensinstationen på fastigheten Umeå Täfteå 31:1.

Nämnden har i ett tidigare beslut den 11 april 2005 förelagt bolaget att utreda samt till nämnden redovisa sin andel av kostnader för efterbehandling av fastigheten Umeå Täfteå 34:1. Länsstyrelsen upphävde den 15 juli 2005 nämndens beslut.

Nämnden har därefter i ett annat beslut den 16 augusti 2005, med samma skäl, förelagt bolaget att betala minst 25 procent av kostnaden för efterbehandlingen av fastigheten. Länsstyrelsen upphävde den 7 november 2005 nämndens beslut.

Nämnden har nu i ett tredje beslut, med i princip samma skäl som i de tidigare, ålagt Norsk Hydro att betala en tillsynsavgift om 6 400 kr, motsvarande åtta timmar à 800 kr. Det ska då särskilt noteras att all tid avser nämndens upprättande av de tidigare felaktiga besluten som har upphävts av länsstyrelsen. Av nämndens nu överklagade beslut framgår att all nedlagd tid avser tiden fram till och med den 16 augusti 2005. Nämnden har genom sitt åläggande således ålagt bolaget betalningsansvar för felaktig myndighetsutövning.

Det kan inte rimligen komma ifråga att genom ett nytt särskilt beslut enbart ålägga Norsk Hydro betalningsskyldighet för en tillsynsavgift som avser åtgärder, vilka genom lagakraftvunna beslut av överordnad myndighet, befunnits felaktiga.

Vidare gäller att denna typ av avgifter endast kan tas ut om adressaten erhåller någon form av motprestation. I detta fall har bolaget inte erhållit någon motprestation överhuvudtaget. Nämnden har enbart ålagt Norsk Hydro ett betalningsansvar. Det framstår som orimligt att nämnden ska kunna inleda utredningar och sedan ta betalt för dessa av den utredde, om tillsynen inte leder till ett beslut riktat mot den utredde. Nämndens möjlighet att ta ut tillsynsavgift tar sikte på tillsyn av pågående verksamheter, där då den innevarande verksamhetsutövaren ska betala för den tillsyn nämnden utövar över den pågående verksamheten.

Det finns ingen bestämmelse som ger nämnden möjlighet att enbart pröva frågan huruvida bolaget ska anses ha varit tidigare verksamhetsutövare. Den frågan kan endast prövas av nämnden i samband med annat åläggande, såsom t.ex. ett föreläggande om efterbehandlingsansvar, och inte enbart med ett åläggande att betala tillsynsavgift.

DOMSKÄL

Miljödomstolen delar, på av länsstyrelsen anförda skäl, länsstyrelsens uppfattning att Norsk Hydro i det aktuella fallet är att anse som verksamhetsutövare och således ingår i den primära ansvarskretsen enligt 10 kap. 2 § miljöbalken.

Enligt 16 § i Umeå kommuns "Taxa för verksamhet enligt miljöbalken" ska tillsynsavgift betalas av den som enligt 10 kap. 2 § är ansvarig för efterbehandling. Av 14 § 3 st. i taxan framgår att om det föreligger behov av efterbehandling sedan verksamhet upphört, utgår full avgift för tillsyn som föranleds därav från och med året efter det att verksamheten upphört. Avgift enligt taxan tas enligt 2 § 3 ut för handläggning och andra åtgärder vid så kallad övrig tillsyn, dvs. tillsyn som inte föranleds av ansökningar om tillstånd eller dispens eller av anmälan av verksamhet eller åtgärd.

Den debiterade tillsynsavgiften avser utredning av ansvarsfrågan, dvs. vem eller vilka som ska svara för efterbehandlingen på den aktuella fastigheten. Miljö- och

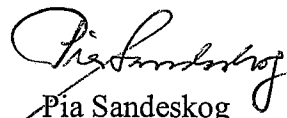
hälsoskydds nämnden har därvid kommit fram till att Norsk Hydro ska ingå i den primära ansvarskretsen och debiterat Norsk Hydro i egenskap av verksamhetsutövare för den tillsyn som utförts. Miljödomstolen anser att detta är att anse som en åtgärd inom nämndens tillsynsområde, varför nämnden har haft rätt att ta ut avgift för tillsynen. Att denna tillsyn ännu inte lett fram till något giltigt föreläggande för Norsk Hydro att vidta åtgärder saknar därvid betydelse.

Av 18 § i kommunens taxa framgår emellertid att om det finns särskilda skäl med hänsyn till verksamhetens art och omfattning, tillsynsbehovet, nedlagd handläggningstid och övriga omständigheter får avgift enligt taxan sättas ned eller efterskänkas.

Den tillsynsavgift som debiterats Norsk Hydro har till ungefär hälften hänfört sig till arbete med de två beslut av nämnden som senare upphävdes av länsstyrelsen eftersom det saknades laglig grund för besluten. Mot denna bakgrund finner miljödomstolen skäligt att sätta ned tillsynsavgiften till 3 200 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2

Överklagande senast den 17 oktober 2008.

Pia Sandeskog

Lena Nilsson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Pia Sandeskog och miljørådet Lena Nilsson. Föredragande har varit beredningsjuristen Linda Hämäläinen.

Länsstyrelsen
Västerbotten

FOTOKOPIA

Beslut

Datum
2006-04-26

Delgivningskvitto

Ärendebeteckning
505-2447-2004 b/
Arkivbeteckning

1(4)

1/24/5-06

**Fotokopians överensstämmelse
med originalet intygas:**

Göte Salomonsson
Revisör

Norsk hydro olje AB
Byggavdelningen
Box 27325
102 54 STOCKHOLM

**Överklagande av beslut om tillsynsavgift enligt miljöbalken för tillsyn
vid nedlagd bensinmack i Täfteå**
(1 bilaga)

Beslut

Länsstyrelsen avslår Ert överklagande av Miljö- och hälsoskyddsmyndighets i Umeå kommun beslut den 24 januari 2006, dnr 2004-0151, att Ni ska anses ingå i primär ansvarskrets för efterbehandling av förorenat område efter nedlagd bensinmack på fastigheten Täfteå 34:1 i Umeå kommun samt att påföra Er tillsynsavgift enligt miljöbalken.

Motivering

Enligt 10 kap miljöbalken (1998:808), MB, är i första hand den eller de som har bedrivit verksamhet som har bidragit till förorening ansvarig för efterbehandling av det förorenade området. De kallas verksamhetsutövare, VU. Det framgår av handlingarna i ärendet att Ni (inbegripet f d Uno-X) varit leverantör av petroleumbaserade drivmedel till Täfteåmacken under tiden 1991 – våren 2003 när macken lades ner. Enbart detta medför inte att Ni är en sådan verksamhetsutövare som avses i 10 kap 2 § MB. Civilrättsliga avtal om ansvar m m binder endast avtalsparterna men kan bidra med upplysningar för bedömning av ett offentlighetsrättsligt ansvar. I detta fall visar det nyttjanderättsavtal till marken som upprättats mellan Er å ena sidan och "Bensin och service HF och BF HB" å andra sidan att markområdet upplåtes till Er och att det ska användas för lagring m m av varor som Uno-X levererat eller medgivit. Uno-X har därigenom haft rättslig kontroll över vilka varor som försålts på området. Ni har också försäkrat Er om möjligheten att ha egna anläggningar på platsen och att när som helst flytta bort dem. Avtalet anger också att "Parterna förbinder sig att hålla dem tillhöriga byggnader och anläggningar på området i fullgott skick." Samtidigt begränsar avtalet påtagligt upplåtarens möjligheter att självständigt disponera området. Upplåtaren/återförsäljaren har därför inte haft full rättslig och faktisk rådighet över verksamhetens alla delar. Detta tyder på att Ni haft en starkare anknytning till verksamheten än endast som leverantör. I avtalets punkt 7 framstår också Uno-X' som verksamhetsutövare, "sin i par 2 omnämnda rörelse på området" samt Uno-X...."fortsätta rörelsen".

I Er skrivelse den 6 maj 2004 anger Ni att Uno-X övertog "ett par pumpar" på försäljningsstället i Täfteå varefter Uno-X "ställde sina pumpar till åter-

försäljarens förfogande". Länsstyrelsen uppfattar därför att Ni varit ägare till pumparna. Ni har däremot uppgivit att Ni aldrig ägt några cisterner där. Pumparna har Ni lånat ut varvid Ni, enligt lånenotan p 2-3, behållit kontrollen över och det ekonomiska ansvaret för underhåll och reparationer. Såvitt framgår av handlingarna är det också Ni som 1991 har beställt och bekostat installation av pumparna och anläggande av ny pumprefug. Enligt vad som obesträtt upplysts i ärendet har Ni utöver detta, efter brandsyn 1993, beställt och bekostat vissa åtgärder på bland annat pumpfundament, pumprefug, slangar och kopplingar. Beträffande cisternerna har Ni angivits som cisterninnehavare på åtminstone tre cisternkontrollrapporter från åren 1994-1995. Det får därigenom anses klarlagt att Ni beställt och bekostat dessa kontroller, inklusive vissa åtgärder i samband därmed. Länsstyrelsen delar kommunens bedömning att samtliga dessa omständigheter sammantaget visar att Ni faktiskt varit så aktiv, förfogat så över anläggningarna, haft sådant inflytande över underhåll och ett ekonomiskt engagemang som ger sådan anknytning till verksamheten att även Ni bör anses som verksamhetsutövare på platsen i den mening som avses i 10 kap MB. Att Ni i stället för att själv regelbundet kontrollera anläggningen, har avtalat med mackföreståndaren att denne ska underrätta Er om skador uppkommer på utrustningen medför inte någon annan bedömning och fråntar inte Er det ansvar Ni har som verksamhetsutövare. Med hänsyn till de brister som påtalats vid brandsynen och efterföljande arbeten kan det också antas att Er verksamhet bidragit till föroreningarna där.

Slutsatsen blir enligt Länsstyrelsens bedömning att Ni mot bakgrund av ovanstående ska anses vara en av flera verksamhetsutövare vars verksamhet vid macken i Täfteå kan bedömas ha bidragit till föroreningarna där. Ni ingår därför i den primära ansvarskretsen enligt 10 kap 2 § MB och är en av flera möjliga adressater för tillsynsmyndighetens insatser.

Som en konsekvens av detta har kommunen också haft fog för att påföra Er avgift för utförda tillsynsinsatser. Då Ni i och för sig vitsordat redovisat tidsåtgång och beloppet för den tillsyn som utövats finns inte skäl att närmarre pröva avgiften som sådan. Ert överklagande ska därför avslås.

Överklagandet

Ni har överklagat Miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut och begär att Länsstyrelsen ska upphäva det. Skulle Länsstyrelsen inte göra det vitsordar Ni i och för sig avgiftsbeloppet som skäligt. Som skäl för Ert yrkande har Ni sammanfattningsvis framfört följande. Ni har aldrig varit ansvarig för att utrustningen på stationen uppfyller vid var tid gällande krav. Det har ålegat den/de som bedrivit verksamheten, ägt utrustningen alternativt fastighetsägaren. De uppgifter i cisternkontrollrapporter och brandbesiktningsprotokoll som antyder eller anger att Ni äger utrustningen är felaktiga. Ni har endast varit leverantör och omfattas som sådan inte av verksamhetsutövarsansvar. De drivmedel Ni levererat har blivit bensinmackrörelsens egendom genast vid leverans och det finns inte något som tyder på att Era leveranser skett på ett sådant sätt att förorening skulle ha uppstått i samband med dem.

Inte heller tyder något på att genomförda förbättringsarbeten som Ni bekostat på stationen bidragit till uppkomna miljöskador. Er verksamhet har inget orsakssamband med föroreningarna. Därför anser Ni att Ni inte har något ansvar för föroreningarna på platsen. Slutligen jämför Ni nu aktuellt fall med det som prövats av Miljödomstolen vid Vänersborgs tingsrätt i mål M 239-01, där Ni inte ansågs vara verksamhetsutövare.

Aktuella bestämmelser

Enligt 10 kap 2 § miljöbalken (1998:808), MB, är den som bedriver eller har bedrivit en verksamhet eller vidtagit en åtgärd som har bidragit till föroreningen (verksamhetsutövare) ansvarig för efterbehandling av områden, byggnader eller anläggningar som förorenats.

Efterbehandlingsansvaret innebär enligt 10 kap 4 § MB att den ansvarige i skäligen omfattning ska utföra eller *bekosta* de efterbehandlingsåtgärder som behövs.

Om flera verksamhetsutövare är ansvariga enligt 2 §, ska de enligt 10 kap 6 § MB svara solidariskt i den utsträckning inte annat följer av att ansvaret är begränsat enligt 4 § första stycket. En verksamhetsutövare som visar att hans eller hennes bidrag till föroreningen är så obetydligt att det inte ensamt motiverar efterbehandling skall dock ansvara endast för den del som motsvarar bidraget.

Vad de solidariskt ansvariga har betalat skall fördelas mellan dem efter vad som är skäligt med hänsyn till den omfattning i vilken var och en har medverkat till föroreningen och till omständigheterna i övrigt.

Enligt 20 kap 2 § 1 st, 7 p MB avgör miljödomstolen som första instans mål om fördelning av solidariskt ansvar mellan flera enligt 10 kap 6 och 7 §§ på talan av någon av de solidariskt ansvariga.

I 26 kap 9 § MB sägs bland annat att en tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs i ett enskilt fall för att denna balk samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av balken skall efterlevas.

Mer ingripande åtgärder än vad som behövs i det enskilda fallet får inte tillgripas.

Hur detta beslut kan överklagas, se bilaga

Håkan Törnström

Anna Stenmark

Bilaga

Hur man överklagar till miljödomstolen, Umeå tingsrätt

Kopia till

Umeå kommun, miljö- och hälsoskyddsnämnden, 901 84 Umeå (inkl ~~del~~
~~givningskvitto~~ hur man överklagar)

AS

Datum
2006-01-24

Diarienummer
2004-0151
Delegationsnummer
43, 72

Norsk Hydro Olje AB
Att: DW
Box 27 325
102 54 STOCKHOLM

2006 -01- 25

SOS-11177-2005

Kopia Till:

Länsstyrelsen
Att: AS
901 86 UMEÅ

Miljödomstolen/Umeå Tingsrätt
Att: IC
(Mål Nr: 2630-05)
Box 138
901 04 UMEÅ

Täfteå 34:1 Beslut om ansvar enligt 10 kap miljöbalken samt beslut om avgift för tillsyn enligt miljöbalken

Beslut

Miljö- och hälsoskydds nämnden beslutar med stöd av 26 kap 9 § och med hänvisning till 10 kap 2 § och 2 kap 8 § miljöbalken att Norsk Hydro Olje AB, orgnr: 556003-7912, skall ingå i primär ansvarskrets för efterbehandling av fd bensinstation på fastigheten Täfteå 34:1 i Umeå Kommun.

Norsk Hydro Olje AB skall som ingående i primär ansvarskrets för efterbehandling av rubricerad fastighet betala avgift för den tillsynstid som tillsynsmyndigheten lagt ned på ärendet. Avgiften begränsas till att omfatta tillsynstid som har direkt anknytning till Norsk Hydro Olje AB. Tillsynstid som direkt berörs av övriga ansvariga ingår således ej i beslutad avgift.

Avgiften för av Miljö- och hälsoskydds nämnden nedlagd tillsyn avseende 10 kap miljöbalken på rubricerad fastighet beslutas för Norsk Hydro Olje AB, orgnr: 556003-7912, till **6400 kronor**. Avgiften beslutas med stöd av 27 kap 1 § miljöbalken och av Umeå kommunfullmäktige fastställd taxa för prövning och tillsyn enligt miljöbalken, 2001 § 152.

Detta beslut kan överklagas, se bilaga.

Umeå kommun
Samhällsbyggnadskontoret
Miljö- och hälsoskydd
Postadress 901 84 Umeå
Besöksadress Skolgatan 31A
Tel växel nat 090-16 10 00
Tel växel int +4690-16 10 00

Tel jour 090-16 16 97
Tel direkt 090 - 16 16 89
Tel mobil 0730-79 57 39
Fax nat 090-14 04 80
Fax int +4690-14 04 80

E-post miljoenheten@umea.se
Webbadress www.umea.se
Org nummer 212000-2627
Bankgironr 759-8899
Postgironr 6 20 00-5

Bakgrund

Enligt 27 kap § 1 miljöbalken får Kommunfullmäktige meddela föreskrifter om avgifter för Miljö- och hälsoskyddsnämndens verksamhet enligt miljöbalken. Kommunfullmäktige har 2001, § 152 beslutat om föreskrifter med taxa för provning och tillsyn enligt miljöbalken. Timavgiften uppgår för närvarande till 800 kronor. Av taxan framgår att en timavgift ska tas ut för varje timme nedlagd handläggningstid. Med handläggningstid avses den sammanlagda tid som använts för utredningsarbete, inspektion, förberedelser samt efterarbete och restid. Mervärdesskatt tas inte ut på avgiften. Betalning sker vid erhållen faktura.

Samhällsbyggnadskontoret/Miljö- och hälsoskydd har tidigare begärt såväl Er som Statoils inställning angående ansvar för efterbehandling av nedlagd bensinmack på rubricerad fastighet i Umeå Kommun. Ni har till tillsynsmyndigheten lämnat uppgiften att Ni anser att Ni inte har något ansvar för att efterbehandla fastigheten. Därefter kunde myndigheten visa på cisternkontrollrapporter där cisternkontrollen beställts samt bekostats av Uno-X (numer Norsk Hydro Olje AB). Enligt fastighetsägaren har Ni därefter muntligen utlovat att Ni ska bidra med finansiering av efterbehandlingen.

Fastighetsägaren påbörjade exploatering av aktuell fastighet under juni 2004. I samband med påbörjandet av exploatering ställdes krav på fastighetsägaren att efterbehandla eventuella petroleumföroreningar på fastigheten. Då schaktning påbörjats påträffades förorenade massor samt förorenat grundvatten. Efterbehandlingen avbröts på grund av att fastighetsägaren inte kunde ge ekonomiska garantier till entreprenören för fortsatt schaktning. Fastighetsägaren har även kontaktat Er angående finansiering av efterbehandlingen men Ni har dock avvisat krav på medverkan till finansiering. Ni har då hänvisat till att de incidenter som sannolikt delvis förorsakat bensinföroreningen skett under BP:s tid på anläggningen och att ansvar därmed bör utkrävas av BP och sedermera Statoil. Fastighetsägaren och myndigheten har därefter fört diskussioner med Statoil angående deras ansvar i frågan. Statoil fransäger sig inte ansvar men anser att Uno-X och därmed Norsk Hydro också ingår i den solidariska ansvarskretsen. Till stöd för denna synpunkt har Statoil inkommit med dokumentation över åtgärder som vidtagits vid aktuell bensinstation och som beställts och bekostats av Uno-X. Sedan tidigare finns även dokument över cisternkontroller beställda av Uno-X. Samtliga dokument har tidigare delgivits Er.

Med anledning av dessa dokument uppmanades Ni i skrivelse daterad 2004-11-24 att kontakta Statoil samt fastighetsägaren för förhandling avseende fördelning av kostnader för efterbehandling av rubricerad fastighet. I aktuell skrivelse angav tillsynsmyndigheten sin bedömning avseende ansvarsfrågan. Av skrivelsen framgår att myndigheten med bakgrund av de dokument som föreligger bedömt Norsk Hydro som ingående i primär ansvarskrets och därmed även ekonomisk ansvarigt för att efterbehandla aktuell fastighet.

Norsk Hydro har därefter haft löpande kontakter med Statoil och fastighetsägaren. Dessa kontakter har dock slutligen lett till att Norsk Hydro avsagt sig

allt ansvar för att bekosta efterbehandling. Norsk Hydro menar att man aldrig agerat som verksamhetsutövare för aktuell bensinstation utan endast levererat produkter till stationen. Norsk Hydro medger att Uno-X bekostat förbättringsarbeten vid stationen men menar att detta inte innebär att Uno-X kan anses vara verksamhetsutövare och ansvarigt för anläggningens funktion, säkerhet eller miljöstandard.

Tillsynsmyndigheten har därefter i två omgångar beslutat att Ni ingår i primär ansvarskrets. I omgång 1 har myndigheten förelagt Er om att utreda Er andel av ansvaret samt i omgång 2 om att bidra till finansiering av efterbehandlingen. Vid båda tillfällena har besluten överklagats av Er samt upphävts av Länsstyrelsen. Upphävandena har dock skett på formella grunder och Länsstyrelsen har inte tagit ställning i sakfrågan, dvs Er del av ansvaret enligt 10 kap miljöbalken för rubricerad fastighet.

Statoil har under hösten 2005 utfört efterbehandling ned till riktvärde för mindre känslig markanvändning. Avseende efterbehandling ned till riktvärde för mindre känslig markanvändning kan denna med stor sannolikhet betraktas som avslutad. Noterbart är dock att det vid efterbehandlingen förutom den tidigare kända föroreningen av bensen även påträffades en omfattande förorening av diesel. Avseende diesel finns inga noteringar eller dokument över tidigare incidenter eller liknande.

Fastighetsägaren har därefter fortsatt efterbehandling ned till riktvärde för känslig markanvändning. Tillsynsmyndigheten har ännu inte tagit ställning till om fastigheten nu är lämplig för ändrad markanvändning till bostäder, denna bedömning påverkar dock inte Er del av ansvaret då Ni endast anses som ansvariga för föroreningsnivå motsvarande mindre känslig markanvändning.

Fastighetsägaren har nyligen till miljödomstolen, Umeå tingsrätt ansökt om fördelning av solidariskt ansvar för efterbehandling av rubricerad fastighet.

Bedömning av ansvar

De avtal som Norsk Hydro inkommit med, de dokument över av Uno-X vidtagna förbättringsåtgärder som Statoil tidigare inkommit med samt de dokument över cisternkontroll som myndigheten tidigare påträffat leder till bedömningen att Uno-X och därmed även Norsk Hydro ingår i den solidariska ansvarskretsen för efterbehandlingen av Täfteå 34:1. Dokumenten berör bl a brister noterade vid brandsyn av anläggningen, åtgärder av dessa brister har beställts och bekostats av Uno-X. I protokoll från brandsyn framgår att Uno-X anges som ägare till aktuell anläggning. De brister som noterats vid brandsyn bedöms kunna ha bidragit till förorening av fastigheten (t ex ingen tätbeläggning i spillzon, otäta plåtar på pumpö). Uno-X har även vidtagit åtgärder mot problem med pumpfundamentets instabilitet. Uno-X har vidare beställt och bekostat kontrollbesiktning av cisternerna. Av protokollen från kontrollbesiktning framgår att Uno-X anges som innehavare av cisternerna.

Enligt myndighetens bedömning är det därmed tydligt att Uno-X innehaft rollen som verksamhetsutövare för aktuell bensinstation genom utformning,

beställning och bekostande av åtgärder, cisternkontroll etc. Då åtgärderna beställts, bekostats samt planerats av Uno-X har respektive föreståndare (t.ex. Bensin & Service F HB) inte haft möjlighet att påverka åtgärdernas utformning och i praktiken inte haft det verksamhetsutövaransvar som Norsk Hydro hävdar. Uno-X har därmed haft kontroll och rådighet över hur anläggningen underhållits och därmed över de brister i underhåll som sannolikt bidragit till att del av förorening av fastigheten har uppkommit.

Därutöver kan anföras att åtgärderna i sig, vilka bevisligen Uno-X vidtagit, om de utförts felaktigt, kan ha bidragit till förorening av fastigheten. Det finns t.ex. ingen dokumentation över hur eventuella förorenade massor hanterats vid grävningsarbeten etc.

Tillsynsmyndighetens bedömning är därför att Norsk Hydro som övertagit Uno-X verksamhetsutövaransvar har ett tydligt ekonomiskt ansvar för att bidra ekonomiskt till den del av fastighetens efterbehandling som motsvarar nivån mindre känslig markanvändning.

Vid bensinstationen har f.d. BP, f.d. Uno-X samt ett antal enskilda firmor och handelsbolag bedrivit verksamhet. Myndigheten bedömer att de enskilda firmor och handelsbolag som bedrivit verksamhet på fastigheten dels endast har haft ett begränsat inflytande på underhåll av anläggningen och dels har små möjligheter att ekonomiskt bidra till efterbehandling av fastigheten. Dessa bör således inte omfattas av fördelning av solidariskt ansvar för efterbehandling av Täfteå 34:1.

Avseende nuvarande fastighetsägare (Interiörhuset AB) tillika senaste verksamhetsutövare bedömer myndigheten att dennes bidrag till föroreningen varit av så begränsad karaktär, på grund av kort verksamhetstid, att något ekonomiskt ansvar knappast kan utkrävas av denne avseende efterbehandling ned till nivån mindre känslig markanvändning. Nuvarande fastighetsägare bör dock betala för den värdeökning som sannolikt blivit resultatet av efterbehandling ned till nivån mindre känslig markanvändning. Bevisbördan för om värdeökning skett samt i vilken omfattning värdeökning skett åligger dock övriga solidariskt ansvariga, dvs respektive bolag. Värdeökningsandelen bör subtraheras från respektive bolags andel.

Nuvarande fastighetsägare avser att bebygga fastigheten med bostadshus, fastigheten har därför efterbehandlas ned till riktvärde för känslig markanvändning. Kostnad för denna del av efterbehandling bör i sin helhet betalas av nuvarande fastighetsägare.

BP/Svenska Statoil har i olika former bedrivit verksamhet från 1964-1989. Uno-X/Norsk Hydro har i olika former bedrivit verksamhet på fastigheten 1989-2003. Utifrån verksamhetstid blir fördelning mellan bolagen således 64 % för BP/Svenska Statoil respektive 36 % för Uno-X/Norsk Hydro. Slutlig fördelning mellan bolagen samt eventuell reduktion på grund av värdeökning bör avgöras av miljödomstolen vid avgörande av fastighetsägarens ansökan om fördelning av solidariskt ansvar.

Avseende avgift för den tillsyn myndigheten nedlagt på ärendet ska avgiften fördelas så att respektive ansvarig part betalar den del av tillsynsavgiften som man faktiskt orsakat, myndigheten fattar således separata beslut om avgift för respektive part som ingår i primär ansvarskrets för efterbehandling av rubricerad fastighet. Underlag för den avgift som avser Norsk Hydro Olje AB framgår nedan.

Underlag för avgift

Datum	Tidsåtgång (tim)	Arbetsuppgift
2004-01-30 till 2004-05-07	1	Kommunikation om ansvarsfrågan via e-post och brev med Norsk Hydro Olje AB
2004-05-07 till 2004-05-11	1	Granskning av inkommen svarshandling från Norsk Hydro Olje AB, ytterligare kommunikation med Norsk Hydro Olje AB
2004-11-24 till 2005-02-16	1	Kommunikation via brev med Norsk Hydro Olje AB avseende från Statoil inkomna dokument som belyser ansvarsfrågan.
2005-02-16 till 2005-03-30	1	Granskning av inkomna svarshandlingar från Norsk Hydro Olje AB
2005-04-11	2	Beslut om föreläggande om ansvar för förorenat område riktat mot Norsk Hydro Olje AB
2005-08-16	2	Nytt beslut om föreläggande om ansvar för förorenat område riktat mot Norsk Hydro Olje AB
Summa tid	8	
Summa kronor	6400	

För MILJÖ- OCH HÄLSOSKYDDSNÄMNDEN

Klas Köhler
Miljöinspektör